

angaar en Udvidelse af Justitsministerens Bemyndigelse til at stadfæste Bygningsvedtægter for Landdistrikterne, og man maa anse de to i Lovforslaget nævnte Love, nemlig Bygningslovene for Frederiksberg og for Købstæderne, for at være i særlig Grad egnede til at omfatte ogsaa Landdistrikterne, navnlig Stationsbyer og større sammenbyggede Pladser. Man maa altsaa betragte de Reglementer, der udstedes i Henhold til de nævnte Love, for at være en Slags Mønstervedtægter. Der trænges paa dette Omraade til en ny Lovgivning, ligesom Tilfældet er for andre Vedtægters Vedkommende, saaledes navnlig Sundhedsvedtægterne, ja, man kunde for Resten ogsaa nævne Hundevedtægterne og lignende Vedtægter. Naar man nu her foreslaar at udvide det Omraade, for hvilket Bygningslovene for Frederiksberg og Købstæderne gælder, og at give Justitsministeren Bemyndigelse til at foretage denne Udvidelse, kan jeg fuldt ud slutte mig til Lovforslaget og paa min Gruppes Vegne anbefale, at det vedtages i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Jeg vil gerne ved denne Lejlighed henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa et særligt Forhold ved disse Bygningsvedtægter — jeg holder mere af dette Ord end af Ordet Reglementer. Naar disse Bygningsvedtægter skal udarbejdes, vil jeg anbefale den højtærede Minister, at man bestemmer det Omraade, for hvilket de skal gælde, ved lige Linier, der drages mellem bestemte Punkter, i Stedet for, at man nu bruger Matrikelnumrene til at fastsætte disse Grænser. Det er altid for de tætbebyggede, de bymæssige Dele af Kommunerne, man giver Bygningsvedtægter, og jeg har praktisk Erfaring for, at det er uheldigt at benytte Matrikelnumrene som Grænser. Det sker ikke sjældent, at der udstedes en Bygningsvedtægt for en bestemt Del af en Kommune, og det har da hidtil altid været Matrikelnumrene, der har angivet Grænserne, skønt de ofte strækker sig langt ud over den bymæssigt bebyggede Del, medens en Del af et saadant Matrikelnummer kan strække sig som en Kile ind i den bymæssigt bebyggede Del. Men Erfaringen viser, at det er urigtigt at tage hele dette Matrikelnummer med ind under det, man kalder Byen, og saa udelader man det, men straks efter at Bygningsvedtægten er vedtaget, bliver der paa den Del af Matrikelnummeret, der kiler sig ind i den bymæssigt bebyggede Del, bygget en hel Masse Huse, som ikke

ligger i Linie med den øvrige Bydel, og som slet ikke er underkastet Bygningsvedtægten. Det kunde derfor være ønskeligt, om man i Stedet for Matrikelnumrene som Grænse kunde faa en lige Linie mellem bestemte Punkter, saaledes at man kunde sige, at denne Linie dannede Byens Grænse.

Der er jo ogsaa noget, som hedder Politivedtægter, og dem kunde jeg i denne Forbindelse ønske at sige et Par Ord om. Her i København ser man omkring paa Husene Opslag, hvorpaa der staar: Spyt ikke paa Fortovet, og man ser, at Befolkningen mere og mere holder sig denne Opfordring efterrettelig og mere og mere værner sig til at gaa ud ved Rendestenen, naar de skal afsondre en Klat fra Spyt-kirtlerne, og man er fri for at gaa og vade i Spytklatter. Der er imidlertid et andet Forhold, som Politivedtægterne burde tage Hensyn til. Jeg sigter til de Plakater, som Hundene afleverer omkring paa Fortovene, ved Udstillingsvinduernes nederste Kant, paa Trappetrin o. s. v. Det vilde være ønskeligt, om Politivedtægterne f. Eks. kunde komme til at indeholde en Bestemmelse om, at der ved hver løsgaaende Hunds Hale skulde hænges en Pose, saa kunde man blive fri for at vade i Ekskrementer omkring paa Fortovene, og jeg tænker ogsaa, at det uskønne Syn vilde bidrage til, at en hel Masse Køtere blev afskaffet, fordi Ejerne ikke vilde have, at deres Hunde skulde løbe omkring paa Gaderne med saadanne Poser, og dernæst vilde det maaske ogsaa bidrage til, at Køternes Formerelse ikke foregik i saa stærkt Tempo, som Tilfældet er nu.

Det foreliggende Lovforslag om Tilvebringelse af Bygningsreglementer for Landdistrikter vil jeg, som sagt, paa min Gruppes Vegne anbefale til Vedtagelse.

Niels Petersen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling og til uforandret Vedtagelse. De ærede foregaaende Talere har jo udtalt sig i samme Retning, og jeg tør vel derfor gaa ud fra, at der vil være Enighed om at give dette Lovforslag en hurtig Behandling og ikke henvise det til Behandling i Udvalg. Det er heller ikke store Forandringer i den gældende Lovgivning, det drejer sig om, det er egentlig kun et enkelt Ord, idet der i Stedet for „nødvendige“ kommer til at staa „tilraadelige“. Herved tror jeg i øvrigt, der vil opnaas ikke ubetydelige Fremskridt. Fuldkommen tilfredsstillende For-